MAKALE · TÜRKIYE'NIN ÇEVRESI · TÜRK DÜNYASI VE ORTA ASYA

Mizanlı Faillik: Yeni Dünya Düzensizliğinde Türk Dünyasının Hareket Tarzı ve Türkiye

Yeni dünya düzensizliğinin en yoğun hissedildiği bölgelerden biri Türkistan'dır. Rusya, Çin ve Batı'nın çıkarlarının kesiştiği bu coğrafyada, bağımsızlıklarının otuz beşinci yılına ulaşan Türk devletleri büyük güçler arasında nasıl hareket edecekleri sorusuyla her zamankinden fazla karşı karşıyadır. Bu sorunun cevabı Türkiye açısından da belirleyicidir; zira Türkiye'nin Türk dünyası siyasetinin isabeti, Türkistan devletlerinin dış politika tercihlerinin doğru okunmasına bağlıdır. Bu yazıda terci

Alperen Kürşad ZENGİN — Genel Yayın Yönetmeni ve Baş Edtitör
İlk yayın: 28 Ekim 2026 · Güncelleme: 28 Ekim 2026 · 11 dk okuma

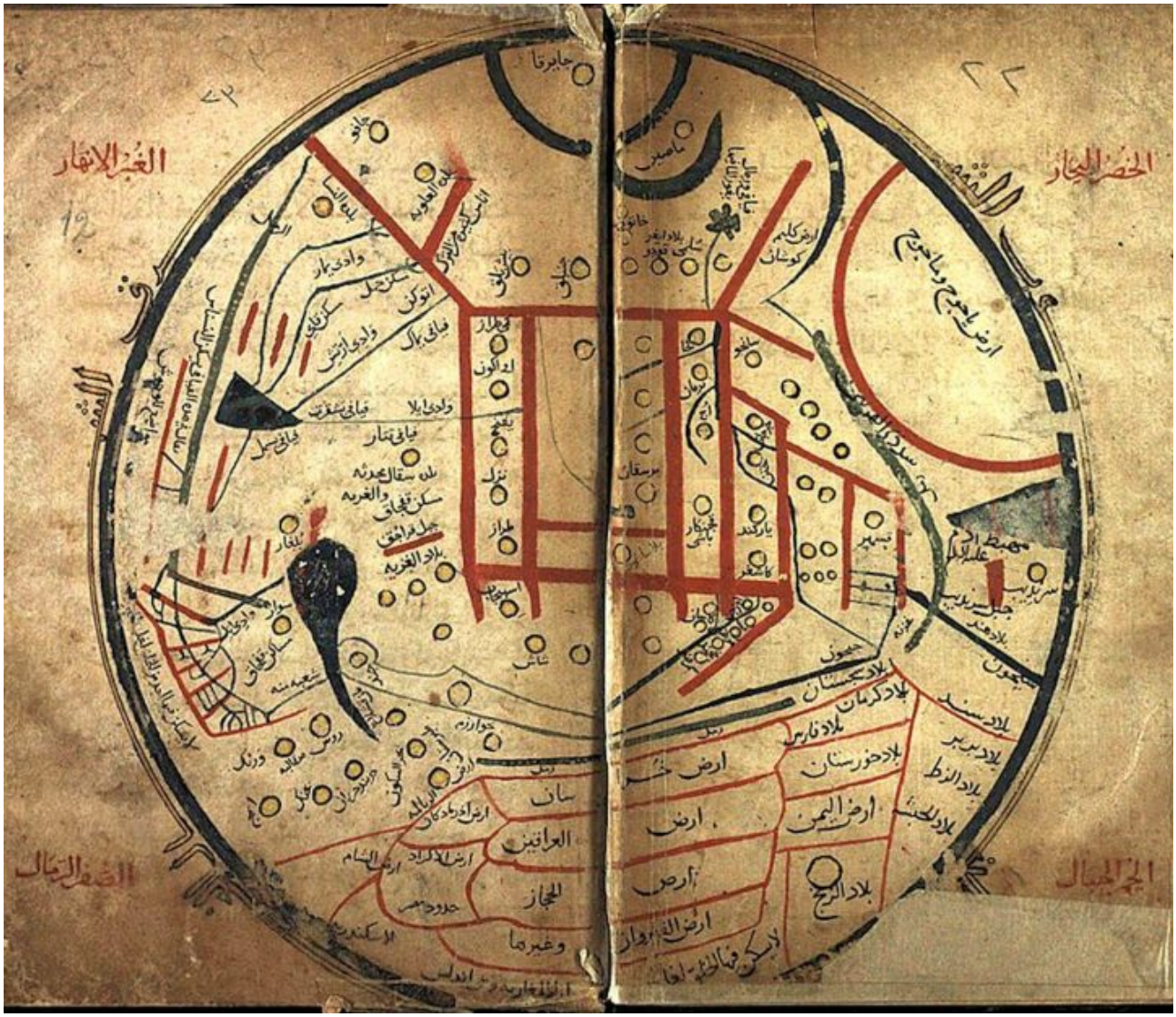

Kâşgarlı Mahmûd, Dîvânu Lugâti’t-Türk Haritası (1072-1074). Türk dünyasının bilinen ilk dil, kültür ve coğrafya haritasıdır.

TEZ Soğuk Savaş sonrasında ABD merkezli olarak kurulan uluslararası düzen, son on yılda belirgin bir çözülme sürecine girmiştir. Güç dağılımı bakımından sistem çok kutuplu bir görünüm kazanmış, ancak bu dağılım istikrarlı bir düzen üretmemiştir. 2025 sonrasında ABD'nin seçici ve bedele dayalı bir angajman anlayışına yönelmesiyle birlikte ittifaklar ücretlendirilmeye, karşılıklı bağımlılık ilişkileri baskı aracı olarak kullanılmaya, uluslararası kurumlar da işlevlerini yitirmeye başlamıştır. Bu tablo “yeni dünya düzensizliği” kavramıyla ifade edilebilir.

Yeni dünya düzensizliğinin en yoğun hissedildiği bölgelerden biri Türkistan'dır. Rusya, Çin ve Batı'nın çıkarlarının kesiştiği bu coğrafyada, bağımsızlıklarının otuz beşinci yılına ulaşan Türk devletleri büyük güçler arasında nasıl hareket edecekleri sorusuyla her zamankinden fazla karşı karşıyadır. Bu sorunun cevabı Türkiye açısından da belirleyicidir;

zira Türkiye'nin Türk dünyası siyasetinin isabeti, Türkistan devletlerinin dış politika tercihlerinin doğru okunmasına bağlıdır. Bu yazıda tercihleri “mizanlı faillik” terimiyle açıklamayı ve terimin Türk Devletleri Teşkilatı ile Türkiye'nin liderliği açısından ne anlama geldiğini tartışmayı amaçlıyorum.

Türkistan Devletlerinin Önündeki Seçenekler

Büyük güç rekabeti karşısında orta ve küçük ölçekli devletlerin önünde klasik olarak iki seçenek bulunur. Birincisi, güçlü bir hamiye bağlanarak güvenliği onun şemsiyesi altında aramaktır. Ancak hamilerin taahhütlerini bedele bağladığı ve öngörülemez hâle geldiği bugünkü dönemde bu seçeneğin maliyeti artmıştır. Bağlanılan güç, güvenlik karşılığında siyasi ve ekonomik tavizler isteyebilmekte, kriz anında ise beklenen desteği vermeyebilmektedir. İkincisi, büyük güçlere eşit mesafede durarak aralarındaki dengeden yararlanmaktır. Bu seçenek de devletin kaderini büyük güçler arasındaki dengenin devamına bağlamakta ve devletin kendi inisiyatifiyle hareket edebileceği alanı daraltmaktadır.

Türkistan'da her iki seçeneğin de cazibesini azaltan husus, büyük güçlerin her birinin bölgeye sunabildiklerinin sınırlı olmasıdır. Rusya güvenlik alanında hâlâ en etkili dış aktördür; bölge ekonomileri işçi dövizleri ve enerji taşımacılığı bakımından da Rusya'ya bağlıdır. Ne var ki Ukrayna'daki savaş Moskova'nın kaynaklarını ve ilgisini başka yöne çekmiştir. Çin bugün Orta Asya'daki beş devletin her biri için birinci ticaret ortağı konumundadır ve bölgeyle ticaret hacmi 2025'te ilk kez 100 milyar doların üzerine çıkmıştır; fakat Pekin bölgede güvenlik sorumluluğu üstlenmeye istekli görünmemektedir. ABD'nin bölgeye yaklaşımı ise dönemsel ve seçicidir; Washington kritik madenler ve ulaştırma hatlarıyla ilgilenmekte, kalıcı bir güvenlik taahhüdünde ise bulunmamaktadır. Bu şartlarda bölge devletleri için akılcı olan, her ilişkiyi kendi alanında ve kendi ölçüsünde yürütmektir.

Literatürde Türkistan devletlerinin bu tutumu çoğunlukla “çok vektörlü dış politika” veya “riskten korunma” (hedging) kavramlarıyla açıklanmaktadır. Bu kavramların doğru biçimde tespit ettiği gibi bölge devletleri büyük güçlerin hiçbirine tam anlamıyla bağlanmamakta, her biriyle ayrı ayrı ilişki sürdürmektedir. Ancak söz konusu kavramlar bölge devletlerini dış baskılara tepki gösteren aktörler olarak gördükleri için, bu devletlerin hangi alanda ne ölçüde bağlanacaklarına kendilerinin karar verdiğini yeterince açıklayamamaktadır. Mizanlı faillik kavramı bu eksikliği gidermek amacıyla

önerilmektedir.

Mizanlı Faillik Kavramının Çerçevesi

Kavramı oluşturan iki kelimenin ayrı ayrı açıklanması gerekmektedir. Faillik, uluslararası ilişkiler literatüründe devletin içinde bulunduğu yapının sınırları dâhilinde kendi tercihlerini belirleyebilme ve bunları eyleme dönüştürebilme kapasitesini ifade etmektedir. Mizan ise ölçü ve terazi anlamına gelmekte olup “muvazene” kelimesiyle birlikte Arapça “vezn” (tartı) kökünden türemiştir. Aynı kökten gelmelerine rağmen mizan ile muvazene farklı dış politika anlayışlarına işaret etmektedir. Muvazene güçler arasındaki dengedir. Osmanlı diplomasisinde “muvazene-i düvel” olarak ifade edilen bu anlayış, Devlet-i Aliyye'nin son asrında bekayı büyük güçler arasındaki dengenin sürmesine bağlamış, dengenin bozulduğu dönemlerde de ağır kayıplara yol açmıştır. Mizan ise devletin kendi taahhütlerini tartmasıdır.

Bu çerçevede mizanlı faillik şöyle tanımlanabilir: Belirsizliğin hâkim olduğu bir uluslararası ortamda devletin, seçeneklerini kaybetmemek için bağlanma ölçüsünü konudan konuya, muhataptan muhataba ve zeminden zemine bilinçli olarak farklılaştırması; başka bir ifadeyle taahhütlerinin derinliğini, kapsamını ve bağlayıcılığını duruma göre ayarlamasıdır. Tanımın üç unsuru bulunmaktadır. Birinci unsur ayarın bilinçli olmasıdır; mizanlı faillik kararsızlıktan farklı olarak öngörülebilir bir tercih düzenine dayanır. İkinci unsur ayarın alanlara göre farklılaşmasıdır. Aynı devlet ekonomide derin ve bağlayıcı, güvenlikte sınırlı, ortak kimlik ve kültür alanında ise geniş fakat esnek bağlar kurabilir. Üçüncü unsur amacın seçenekleri korumak olmasıdır; mizanlı faillikte devlet bugünkü kazancı kadar gelecekteki hareket serbestisini de hesaba katar.

Kavram, Türk devletleri arasındaki ilişkileri yalnızca fayda hesabıyla açıklayan yaklaşımlardan da ayrılmaktadır. Taahhütlerin ölçüsünü belirleyen, devletin çıkarları kadar bağlı olduğu ortak değerlerdir. Ortak köken, tarih, dil ve kültür, Türk devletlerinin birbirleriyle kurdukları ilişkilerde taahhüdün derecesini artıran, diğer muhataplarla kurulan ilişkilerde ise bulunmayan bir zemin sağlamaktadır. Bu nedenle mizanlı faillik Türkistan devletlerini Türk dünyasından uzaklaştıran bir tutum olarak anlaşılmamalıdır; kavram, bu devletlerin Türk dünyasına kendi ölçüleriyle bağlanmasını ifade etmektedir.

Türkistan Devletlerinin Uygulaması

Mizanlı failliğin en açık görüldüğü alan güvenliktir. Ocak 2022'de Kazakistan'da yaşanan olaylar sırasında ülke yönetimi Kolektif Güvenlik Antlaşması Örgütü'nden (KGAÖ) destek talep etmiş, ancak Rus ağırlıklı KGAÖ kuvvetinin ülkede kalış süresini iki haftanın altında tutmuştur. Birkaç ay sonra, Haziran 2022'de Cumhurbaşkanı Tokayev, Sankt-Petersburg Uluslararası Ekonomi Forumu'nda Rusya Devlet Başkanı Putin'in de yer aldığı oturumda ülkesinin Donetsk ve Luhansk'ta ilan edilen yapıları tanımadığını açıkça dile getirmiştir. Bu iki adım birlikte değerlendirildiğinde Kazakistan'ın Rusya ile müttefiklik ilişkisini sürdürdüğü, fakat bu ilişkinin sınırını kendisinin çizdiği görülmektedir. Özbekistan ise 2012'de KGAÖ'deki üyeliğini askıya almış ve o tarihten bu yana örgütün dışında kalmıştır. Taşkent son yıllarda güvenlik ilişkilerini Türk devletleriyle imzaladığı ikili müttefiklik antlaşmaları üzerinden geliştirmektedir. Bu türden antlaşmalar Kazakistan ile Aralık 2022'de, Azerbaycan ile Ağustos 2024'te, Kırgızistan ile Temmuz 2026'da imzalanmıştır.

Ekonomik alanda aynı mantık bağımlılıkların yanına yeni seçenekler eklenmesi şeklinde işlemektedir. Kazakistan 2025'te ihraç ettiği ham petrolün yaklaşık yüzde 85'ini Rusya topraklarından geçen Hazar Boru Hattı Konsorsiyumu (CPC) üzerinden taşımış, Bakü-Tiflis-Ceyhan hattının payı ise yüzde 2'nin altında kalmıştır. Özbekistan ve Kırgızistan'a gelen işçi dövizlerinin büyük bölümü de Rusya kaynaklıdır. Bu bağımlılıkların kısa vadede ortadan kalkması mümkün değildir. Bölge devletleri bu nedenle bağımlılıkları bir anda kesmeye çalışmamakta, alternatif güzergâh ve finansman kaynaklarını çoğaltmayı tercih etmektedir. Hazar'ı geçerek Azerbaycan, Gürcistan ve Türkiye üzerinden Avrupa'ya ulaşan Orta Koridor bu tercihin en somut örneğidir. Koridordaki yük hacmi 2022'de 1,7 milyon ton iken 2024'te 4,5 milyon tona çıkmış, 2025'te ise 4,1 milyon ton olarak gerçekleşmiştir. Bu hacim Rusya üzerinden yapılan taşımacılıkla kıyaslanamayacak kadar küçüktür. Buna rağmen alternatif bir hattın varlığı, mevcut güzergâhlara olan bağımlılığın pazarlıktaki ağırlığını azaltmaktadır. Çin ile ilişkilerde de benzer bir ölçü gözetilmektedir. Kazakistan'da 2016'da tarım arazilerinin yabancılara uzun süreli kiralanmasının önünü açan düzenlemeye karşı, Çin'e yönelik kaygıların öne çıktığı protestolar yapılmış ve hükümet düzenlemeyi askıya almıştır. Bu gelişme, toprak konusundaki toplumsal hassasiyetin Pekin'le ilişkilerin de sınırını belirlediğini ortaya koymuştur.

Diplomatik alanda ise bölge devletleri büyük güçlerle “5+1” formatında görüşmeyi tercih etmektedir. 2022'den bu yana Rusya, Çin ve ABD ile ikişer, Avrupa Birliği ile bir kez bu formatta zirve düzeyinde bir araya gelinmiştir. Bu formatlar bölge devletlerinin pazarlık

gücünü artırmaktadır; buna karşılık zirvelerin hiçbirinde öteki muhatapları dışlayan bir taahhüde girilmemiştir. Bölge devletleri 2018'den beri kendi aralarında da devlet başkanları düzeyinde istişari toplantılar düzenlemekte ve 2025'te Azerbaycan'ı bu toplantıların tam katılımcısı olarak kabul etmiştir.

Türk Devletleri Teşkilatı'nda gözlemci statüsünde bulunan Türkmenistan bu tablonun uç bir örneğini oluşturmaktadır. Daimî tarafsızlık statüsü nedeniyle güvenlik alanında hiçbir ittifak ilişkisine girmeyen Aşgabat, doğal gaz ihracatında ise büyük ölçüde Çin pazarına bağımlı hâle gelmiştir. Bu örnek mizanın her zaman doğru kurulamadığına işaret etmektedir. Güvenlik alanında taahhütlerin sıfıra indirilmesi, enerji alanında tek bir alıcıya bağımlılığın oluşmasını önleyememiştir.

Türk Devletleri Teşkilatı: Birliğin Zemini ve Ölçüsü

Mizanlı failliğin Türk dünyasındaki kurumsal zemini Türk Devletleri Teşkilatı'dır. 2009'da Nahçıvan Anlaşması ile kurulan Türk Keneşi, 2021 İstanbul Zirvesi'nde Türk Devletleri Teşkilatı adını almıştır. Teşkilat, egemen ve eşit devletlerin ortak hedefler etrafında bir araya gelmesine dayanmaktadır. Üyelerin kimliklerini ve egemenliklerini koruyarak işbirliğini derinleştirmesini öngören bu birlik anlayışı, Teşkilat'ın kurumsallaşma biçimini de belirlemektedir.

Teşkilat'ın en hızlı ilerlediği alanlar ekonomi, ulaştırma ve finanstır. 2022 Semerkant Zirvesi'nde imzalanan Basitleştirilmiş Gümrük Koridoru Anlaşması Kasım 2024'te yürürlüğe girmiştir. Kuruluş anlaşması 2023'te Ankara'da imzalanan Türk Yatırım Fonu'na kurucu üyeler eşit sermayeyle katılmış, Macaristan'ın da dâhil olmasıyla Fon'un sermayesi 600 milyon dolara ulaşmıştır. Fon'da kararlar oy gücünün dörtte üçüne ek olarak en az dört kurucu üyenin onayıyla alınmaktadır. Teşkilat bünyesinde merkez bankaları konseyi ile yeşil finans konseyi de kurulmuş ve toplanmaya başlamıştır. Bu adımların ortak özelliği üye devletlerin seçeneklerini artırmasıdır. Dolayısıyla Teşkilat bağlayıcı taahhütleri, üyelerin hareket alanını genişleten alanlarda üretmektedir.

Güvenlik alanında ise Teşkilat daha temkinli ilerlemektedir. Güvenlik konseyi sekreterlerinin toplantıları düzenli hâle gelmiş, savunma sanayii kurumlarının başkanları 2025'te ilk kez İstanbul'da bir araya gelmiş ve Stratejik Ortaklık, Ebedi Dostluk ve Kardeşlik Antlaşması'nın taslağı gündeme alınmıştır. Bununla birlikte Teşkilat bünyesinde üyeleri karşılıklı savunmaya bağlayan bir hüküm yoktur. Bunun başlıca sebeplerinden biri Kazakistan ve Kırgızistan'ın KGAÖ üyeliğidir. Türk dünyasında güvenlik işbirliği ise Türk

devletleri arasındaki ikili müttefiklik antlaşmalarından oluşan bir ağ üzerinden gelişmektedir. Türkiye ile Azerbaycan arasında 2021'de imzalanan Şuşa Beyannamesi'nden Özbekistan'ın Kazakistan, Azerbaycan ve Kırgızistan ile, Azerbaycan'ın da Kırgızistan ile imzaladığı müttefiklik antlaşmalarına uzanan bu ağ, üyelerin başka örgütlerdeki taahhütleriyle çatışmadan derinleşebilmektedir. Ekim 2026 başında Azerbaycan'da Teşkilat çatısı dışında, Azerbaycan, Türkiye ve Özbekistan askerlerinin katılımıyla yapılan “Birliğin Gücü-2026” tatbikatı da bu ağın sahadaki karşılığıdır.

Teşkilat bildirgelerinin bir diğer özelliği, büyük güçlere ilişkin ifadelerin sınırlı tutulmasıdır. Ekim 2025'te Gebele'de toplanan 12. Zirve'nin bildirgesinde Rusya, Ukrayna ve NATO'nun adı geçmemekte; KGAÖ, Şanghay İşbirliği Örgütü ve Avrasya Ekonomik Birliği'ne de atıf yapılmamaktadır. Çin'in adı ise yalnızca Çin-Kırgızistan-Özbekistan demiryolu projesinin isminde yer almaktadır. Bu ihtiyat, Teşkilat'ın üyelerini büyük güç komşularıyla karşı karşıya getirmeden derinleşme arayışını yansıtmaktadır.

Bu açıdan, 30 Ekim 2026'da Türkiye'nin ev sahipliğinde yapılacak 13. Zirve önemli bir eşik niteliğindedir. Zirvede stratejik ortaklık antlaşmasına ilişkin alınacak karar, Teşkilat'ın güvenlik alanında ne kadar ileri gideceğini gösterecektir. KGAÖ ve Avrasya Ekonomik Birliği'ndeki yükümlülüklerle çelişmeyen bir metin, antlaşmanın bütün üyelerce onaylanmasını ve uygulanmasını kolaylaştıracaktır. Ortak savunma yükümlülüğü içeren bir metin ise Teşkilat'ın mahiyetini değiştirecek ve Kazakistan ile Kırgızistan'ı KGAÖ ile Teşkilat arasında bir tercihe zorlayabilecektir. Türkistan devletlerinin bugüne kadarki tavrı, birinci yolun daha gerçekçi olduğunu düşündürmektedir.

Diğerkam Türkiye'nin Liderliği ve Rıza

Türkiye'nin Teşkilat içindeki ağırlığı tartışmasızdır. Teşkilat Sekretaryası ve Türk Yatırım Fonu İstanbul'da bulunmaktadır. Türkiye'nin Teşkilat üyeleriyle ticareti 2002'de 871 milyon dolar iken 2025'te 16,9 milyar dolara ulaşmıştır. Türkiye ayrıca Orta Koridor'un Avrupa'ya açılan ucunda yer almaktadır. Bu ağırlık Türkiye'ye Teşkilat içinde öncülük imkânı vermektedir. Ancak bu öncülük hegemonya değildir ve hegemonyaya dönüşemez. Bunun üç sebebi bulunmaktadır.

Birinci sebep kapasitedir. Çin gümrük verilerine göre Çin'in Kazakistan, Kırgızistan ve Özbekistan ile ticareti 2025'te 92 milyar dolara ulaşmıştır; Türkiye'nin aynı ülkelerle ticareti ise 12,5 milyar dolardır. Türkiye'nin bölgede askerî üssü veya güvenlik garantisi de bulunmamaktadır. İkinci sebep, bölge devletlerinin dış tahakküme karşı tarihsel

hassasiyetidir. Bir asrı aşkın Rus ve Sovyet hâkimiyetinin ardından bağımsızlığını kazanan bu devletler, egemenliklerini sınırlayabilecek her talebe temkinli yaklaşmaktadır. 1990'ların başındaki “büyük ağabey” söyleminin bölgede beklenen karşılığı bulmamasının sebebi de budur. Üçüncü sebep Teşkilat'ın eşitlik kurallarıdır. Dönem başkanlığı olağan zirveye ev sahipliği yapan üyeye geçmekte, Türk Yatırım Fonu'nun karar kuralları da tek bir üyenin iradesini diğerlerine dayatmasına imkân vermemektedir.

Bu sebeplerle Türkiye'nin liderliğinin dayanağı ancak rıza olabilir. Rızanın nasıl işlediğini Kıbrıs meselesi üzerinden izlemek mümkündür. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti 2022'de Semerkant Zirvesi'nde Teşkilat'a gözlemci olarak kabul edilmiş, Gebele Bildirgesi de Kıbrıs Türk halkıyla dayanışmayı teyit etmiştir. Öte yandan Orta Asya devletleri, Avrupa Birliği ile Nisan 2025'te Semerkant'ta yayımladıkları ortak bildirgede KKTC'nin tanınmamasını öngören 541 ve 550 sayılı BM Güvenlik Konseyi kararlarına bağlı olduklarını beyan etmiştir. Bu tablo, Orta Asya'daki Türk devletlerinin bir yanda Kıbrıs Türk halkıyla dayanışma iradesini, diğer yanda Avrupa Birliği'yle ilişkilerinde üstlendikleri taahhütleri birlikte gözettiklerini göstermektedir. KKTC'nin Türk dünyasında tanınması hedefinin gerçekleşmesi, bu devletlerin Avrupa Birliği karşısındaki pazarlık gücünü artıracak seçeneklerin Türk dünyası içinde çoğaltılmasına ve dayanışmanın adım adım genişletilmesine bağlıdır. Ortakları başka zeminlerde zor durumda bırakacak tercihlere zorlamak ise kısa vadede sonuç vermeyeceği gibi, Türkiye'nin liderliğinin dayandığı rızayı da aşındırabilir.

Bu yaklaşım Türkiye'nin kendi dış politika tecrübesine de yabancı değildir. Daha önceki çalışmalarımızda Türkiye-Rusya ilişkileri için “akıllı uyum ve esnek rekabet” olarak kavramsallaştırdığımız tutumda Ankara, NATO üyeliğini sürdürürken Rusya ile çıkarların örtüştüğü alanlarda uyumu, çatıştığı alanlarda ise rekabeti bir arada yürütebilmiştir. Bu tecrübe, Ankara'nın Türkistan devletlerinin KGAÖ ve Avrasya Ekonomik Birliği üyeliklerini Türk dünyası içindeki işbirliğiyle bağdaşabilir bir durum olarak görmesini kolaylaştırmaktadır.

Sonuç

Mizanlı faillik, Türkistan devletlerinin yeni dünya düzensizliğindeki tercihlerini açıklamak için önerilen bir kavramdır. Bu devletler büyük güçlerin rekabet alanında edilgen bir konumda bulunmamakta, Türk Devletleri Teşkilatı da bir askerî blok olarak gelişmemektedir. Bölge devletleri ekonomik ilişkilerde seçeneklerini artırmakta, güvenlik

alanında ise taahhütlerini kendi ölçülerine göre sınırlı tutmaktadır. Teşkilat'ın ekonomi, ulaştırma ve finans alanlarında hızla kurumsallaşması, güvenlik alanında ise ikili müttefiklikler ve istişare mekanizmaları üzerinden ilerlemesi bu tercihin sonucudur.

Bu tespitin Türkiye'nin Türk dünyası siyaseti bakımından üç önemli yansıması bulunmaktadır. Birincisi, Türk birliğinin kalıcı zemini üyelerin seçeneklerini çoğaltan somut işbirlikleridir. Orta Koridor'un kapasitesinin artırılması, Türk Yatırım Fonu'nun finansman faaliyetlerine başlaması, gümrük ve ulaştırma alanındaki düzenlemelerin genişletilmesi Türkistan devletlerinin Türk dünyasına bağlılığını en fazla güçlendirecek adımlardır. İkincisi, güvenlik alanında hedef, üyelerin diğer taahhütleriyle çatışmayan ve bu sayede bütün üyelerce sahiplenilebilecek bir çerçevedir. İkili müttefiklik antlaşmalarından oluşan ağın genişlemesi bu çerçeveye ulaşmanın en gerçekçi yoludur. Üçüncüsü, Türkiye'nin öncülüğü rızaya dayandığı ölçüde kalıcı olacaktır. Türkiye kaynaklı önerilerin Teşkilat'ın ortak önerileri hâline getirilmesi ve ortakların başka zeminlerdeki hassasiyetlerinin gözetilmesi bu rızanın şartıdır.

Netice itibarıyla mizanlı faillik, Türkistan devletlerinin Türk dünyasına kendi ölçüleriyle bağlandığını göstermektedir. Bu ölçünün doğru okunması, Türk birliği hedefinin gerçekçi ve kalıcı bir zemine oturtulmasının ön şartıdır.

Görüşler yazarına aittir.

Alperen Kürşad ZENGİN

Atıf

ZENGİN, Alperen Kürşad. “Mizanlı Faillik: Yeni Dünya Düzensizliğinde Türk Dünyasının Hareket Tarzı ve Türkiye.” Us Strateji, 28 Ekim 2026. http://www.stratejikus.com/yazi/mizanli-faillik-yeni-dunya-duzensizliginde-turk-dunyasinin-hareket-tarzi-ve-turkiye